

обаче, еднѣ-тѣ повинѣ (по' добрѣ-тѣ и която ся яде) изадали за тѣхно-то здравіе, а другѣ-тѣ, (търбоха, чрѣва-та, тумбака, кокалы-ты, кожѣ-тѣ, упашкѣ-тѣ и рога-та), изгаряли ги за тѣхнѣ-тѣ честь на священны-ты огнища. а)

И така весма мѣчно бѣше прѣминуванѣ-то отъ мягко-то язычество къмъ еднѣ вѣрѣ много по' тврѣдѣ, която, като туряше юздѣ-тѣ на страсти-ты, отнимаше имъ любострастнѣ-тѣ слободѣ, и на противъ тыя исты-ты похоти и невѣжество бѣхѣ силны-ты връзки, съ които бѣше връзанъ разумъ-тѣ въ рабство у страсти-ты, язычество-то и суевѣрства-та.

Рѣшително-то постѣпванѣ на Двора въ такывы обстоятелства, го завлече въ опасно положеніе, зашто да вразуми нѣкой изеднѣжъ цѣлъ народъ бѣше невъзможно. Трѣбваше да ся чкаватъ трагическы сцены; слаба-та дѣятелность на царя можяше да унищожи всички-ты надежды на Христіанство-то, и да докара лоши сѣтнины и на истый Дворъ; нужда стана да ся пріематъ спасителны мѣрки, за да ся прѣвари поне събраніе-то на силнѣ-тѣ бурѣ.

Нѣма да издыраме по тѣнко подробности-ты и причины-ты, които побудихѣ народа срѣщу царя; зашто това не е възможно да направимъ, че нѣмаме источники; да притуримъ само това на речено-то горѣ, че една-та мьсль: „царь-тѣ не е патріотъ,“ можяше да произведе въ народа силно срѣщу него възмѣщеніе.

а) Въ Българіѣ, както и въ другы-ты Славянскы языческы страны, въ извѣстны мѣста имало общенародны капища, въ които простый народъ врѣщяше божественны-ты си обряды. Богати-ти, велможи-ти и обще голѣмци-ти, и ти въздигахѣ идолы въ свои-ты чифлици, градины, ливады, такыва божества, каквы-то всякый обычяше. Въ прѣминалы-ты войны и запуспяванія въ Гръціѣ, между другы-ты грабежи изнесохѣ и много статуи изъ извѣнъ-градскы-ты сарай и градины Константинопольскы, изъ Мезембриѣ, Адрианополь, Атины, и изъ другы-ты градове въ Българіѣ, и не е чудно, че отъ биковскы-ты или овенскы-ты остаткы ся възносяше смрадный и несносный дымъ подъ носа на мермерный Платона, Сократа, Димосеена, Венерѣ и пр.